

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر دو روش آموزش عملی و چند رسانه ای در احیای قلبی و ریوی برمیزان یادگیری دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل در سال ۹۰

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 56، شماره 6 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ابراهیم علیجانیپور - دانشیار/عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل

پرویز امری - استادیار/عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل

ثریا خفری - استادیار/عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل

فاطمه رزاقی اوجی تالاری - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پزشکی از راه دور/دانشگاه علوم پزشکی بابل

خلاصه مقاله:

مقدمه: روش آموزش نقش مهمی را در کیفیت آموزش بر عهده دارد. جهت بهبود کیفیت آموزش احیای قلبی و ریوی (CPR) از روشهای مختلف آموزشی استفاده می گردد. هدف از این تحقیق بررسی مقایسه ای دو روش آموزش عملی و چند رسانه ای (Multimedia) CPR برمیزان یادگیری دانشجویان پزشکی می باشد. روش کار: این مطالعه نیمه تجربی در سال ۱۳۹۰ در دانشگاه علوم پزشکی بابل بر روی ۵۱ نفر از دانشجویان پزشکی انجام شد. دانشجویان به صورت تصادفی به دو گروه آموزش عملی (۲۵ نفر) و چند رسانه ای (۲۶ نفر) تقسیم شدند. در هر دو گروه تست قبل و بعد از آموزش انجام گرفت و اطلاعات از طریق پرسشنامه و چک لیست جمع آوری شد. پس از ورود اطلاعات به رایانه برای تحلیل نتایج از نرم افزارهای مناسب و آزمونهای تیاستفاده شد. نتایج: نتایج یافته ها نشان داد که مقایسه آزمون پس آزمون بین دو روش عملی و چند رسانه ای بجز در روش انجام شوک الکتریکی، در تشخیص وقفه قلبی تنفسی و انجام CPR، Intubation، LMA و در پاسخ پرسشنامه از نظر دانش و مهارت تفاوت معنی داری وجود داشت (گروه عملی بهتر بوده است). ($p > 0.01$). همچنین مقایسه میانگین نمرات پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه، در عنوان های آموزشی Intubation و LMA به طور معنی داری با هم اختلاف داشتند (گروه عملی بهتر بوده است) ($p > 0.01$). نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که میزان آگاهی و عملکرد در گروهی که کار عملی همراه با تئوری صورت گرفت بیشتر از گروه چند رسانه ای بوده است.

کلمات کلیدی:

احیای قلبی و ریوی، چند رسانه ای، عملی، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278159>

